

κατὰ κόσμον βίω καλούμενος, βλαστός αὐτῆς τῆς βασιλίδος τῶν πόλεων, ἢ κατ' ἄλλους τῆς νήσου Χίου, ἐδιδάχθη ἐν Κωνσταντινουπόλει, μαθητῆς Ματθαίου τοῦ Καμαριώτου γενόμενος, διδάξας δ' ἐν τῇ οἰκουμένηῃ Σχολῆ. Κριτῆς καὶ γραμματεὺς βασιλικὸς ὢν, ἐγένετο μοναχὸς, Γεννάδιος μετονομασθεὶς, καὶ ἐξελέγη πατριάρχης κατὰ τὸ ἔαρ τοῦ 1454, εὐνοία τοῦ Πορθητοῦ Μωάμεθ, ὅστις ἐρωτήσας τοὺς ἐν Κωνσταντινουπόλει κληρικούς ἔμαθεν ὅτι πρὸ πολλοῦ ἦν χηρεύων ὁ θρόνος τοῦ Πρωτοκλήτου⁷⁰¹. Ζητούμενος ὁ Γεννάδιος εὐρέθη κατοικῶν ἐν τινι τῶν περὶ τὴν Ἀδριανούπολιν χωρίων, ἀρικόμενος δ' εἰς τὴν τοῦ ὀσμανικοῦ κράτους πρωτεύουσαν ἐχειροτονήθη, καὶ ἔτυχε πολλῶν τιμῶν καὶ προστασίας ἐκ μέρους τοῦ σουλτάνου, οὗ ἐκφράσεις τινὰς καὶ λόγους πλήρεις ἀβρότητας καὶ ἐνθαρρύνσεως διέσωσαν ἡμῖν ὁ συγγραφεὺς τῆς ἐν τῇ Turcograecia πολιτικῆς ἱστορίας καὶ ὁ Φραντζῆς. Ἡ πατριαρχεία τοῦ Γενναδίου Σχολαρίου παρετάθη μέχρι τοῦ μαΐου τοῦ 1456, ὅτε, συκοφαντηθεὶς ὑπὸ φαυλοβίου γυναικὸς ὡς ἔχων ἀθεμίτους πρὸς αὐτὴν σχέσεις, παρητήσατο τὴν πατριαρχικὴν ἀξίαν⁷⁰², καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Ἄγιον Ὅρος, ὅπου

701. « Ἀπὸ πολλῶν καιρῶν πατριαρχὴν δὲν ἔχομεν, ἐπειδὴ ὁ πατριάρχης, ὅπου εἴγωμεν, θεληματικῶς ζῶντάς τοι ἀφῆκε τὸ σκαμνὶ του, καὶ ἀπὸ τότε ἄλλον πατριαρχὴν δὲν ἐκῆμαμεν ». Turcograecia, σελ. 407.

702. Δωροθέου Μενεμβασίας Σύνοψις ἱστῶν: « καὶ ἐσυνάχθησαν ο ἀρχιερεῖς καὶ ὅλος ὁ λαὸς, καὶ ἔκαμαν στατικῶς τὸν σοφώτατον καὶ λογιώτατον κύριον Γεννάδιον τὸν Σχολάριον, ἄνθρωπον ἄγιον καὶ φρονιμώτατον ». Ἰδοὺ δὲ τί γράφηι ὁ Δωροθέος, ὁμιλῶν περὶ Μαξίμου Γ'. « Καὶ ἐνθυμήθησαν οἱ κληρικὸι ὅτι εἰς καιρὸν ἦτο μία πρεσβυτέρα ὀμπρὸς στήν πόρταν τῆς Παμμακαρίστου, γυνὴ μιὰ καὶ πόρνη κατὰ πολλὰ· καὶ ὁ πατριάρχης τὴν ὠνείδιζε, καὶ αὐτὴ δὲν ἐδύνετο τοὺς λόγους τοῦ πατριάρχου νὰ ἀκούῃ, καὶ ἐσυκοφάντει τὸν πατριαρχὴν κύριον Γεννάδιον τὸν σοφώτατον καὶ λογιώτατον ὅτι τὴν δεῖνα ἡμέραν καὶ ὥραν ἐκαμήθη μετ' ἐμένα. Καὶ ἠκούσθη ὁ λόγος εἰς ὅλην τὴν πόλιν, καὶ ἄλλα τὸ ἐπίστευ-

